Een 66-jarige en een 67-jarige. Allebei bioloog en aan de vooravond van hun pensioen. De een befaamd vogelonderzoeker, de ander hoofdredacteur van dit magazine. Welke afslagen namen zij en waarom?

ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND
ABONNEREN, ABONNEMENT OPZEGGEN OF ADRES WIJZIGEN: **ALUMNI@RUG.NL**

THEUNIS PIERSMA (67)

STUDIE biologie 1976-1984, promotie in 1994 **IS** hoogleraar trekvogelecologie RUG en senior onderzoeker bij NIOZ Texel; wetenschappelijk directeur van BirdEyes Centre for Global Ecological Change **HUISHOUDEN** echtgenote Petra (64), bioloog en alumnus van de UvA **HUIS** voormalige lagere school in Gaast **INKOMEN** Laatste fulltime jaarsalaris 140.000 euro bruto van RUG en NIOZ samen. Werkt sinds juni 2025 parttime

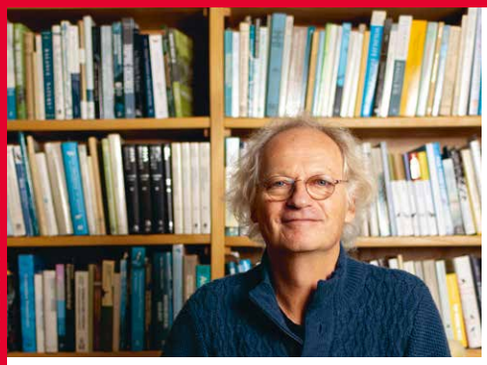

FOTO LUCAS KEMPER

'In de loop van mijn eerste studiejaar ging ik waddenvogels tellen op Ameland. Er werd gefluisterd dat er in Mauretanië een plek was waar veel van onze wadvogels 's winters naartoe zouden trekken, maar niemand was er ooit geweest. Met drie anderen reisde ik naar Mauretanië. Ik overleefde het ternauwernood vanwege een virusinfectie. Maar toen ik terug was dacht ik: Hier wil ik mijn leven aan besteden. En zo is het ook gegaan. Denk niet dat ik een flitscarrière had! Er was geen enkele behoefte aan ons soort mensen toen ik afstudeerde. Ik deed anderhalf jaar vervangende dienst en was tweeenhalf jaar werkloos. Daarna begon ik aan mijn promotieonderzoek, bij zee-instituut NIOZ op Texel. Voor mij een droom. Als kleine jongen wilde ik aan walvissen werken. Ik droomde niet van het hoogleraarschap. Maar de RUG deed een beroep op mij. Ik was vanaf 2003 hoogleraar dierecologie, tot WWF en Vogelbescherming mij in 2011 als het ware uitkochten en een leerstoel trekvogelecologie voor mij instelden. Toen kon ik mij volledig richten op waar ik het best in ben: jonge mensen coachen en trekvogelonderzoek. Die hele kleine beestjes die de wereld overvliegen en ons van alles te vertellen hebben over onze veranderende leefomgeving, wat een fantastisch verschijnsel is dat toch. Behalve in de Waddenzee, hebben we programma's opgezet in Noordwest-Australië, China, West-Afrika, Zuid-Amerika en Alaska. Als hoogleraar heb ik geprobeerd RUG en NIOZ te verbinden. Die twee vullen elkaar fantastisch aan met wat ze kunnen, doen en zijn. Maar de fysieke afstand tussen de twee instituten en bureaucratische hindernissen maakten samenbrengen uiterst lastig. Toch is er nu BirdEyes, in Leeuwarden, precies tussen Texel en Groningen in. Een interfacultair, interdisciplinair instituut dat de vogels aan het woord laat. Via wetenschappers, maar ook via verhalenvertellers of beeldend kunstenaars. Het is vooralsnog een vijfjarig experiment. We zitten in het derde jaar. Het loopt als een tierelier. Wat denk je van een werkportefeuille van 27 miljoen euro? Ik ben iets langer gebleven in verband met de overdracht. Nu ik zeker weet dat BirdEyes in veilig vaarwater is, ga ik met emeritaat.'

www.birdeyes.org

FENNEKE COLSTEE-WIERINGA (66)

STUDIE biologie 1977-1984 **IS** hoofdredacteur *Broerstraat 5* sinds 2004, daarvoor wetenschapsjournalist, tekstschrijver en voorlichter, voornamelijk bij de RUG **HUISHOUDEN** getrouwd met Frank, RUG-alumnus sociologie (1986); dochter (36), zoon (34), 4 kleinkinderen **HUIS** woonboerderijtje uit 1910 op halve hectare grond in Toornwerd **INKOMEN** 2439 euro netto per maand voor ca. 16,8 uur (vitaliteitspactregeling sinds september 2024)

FOTO MEREL WEIJER

'Een van de redenen dat ik voor biologie koos was omdat ik mijn bètakant wilde blijven ontwikkelen. De alfakant gaat vanzelf. Die kun je thuis ook bijhouden door te lezen, je in kunst te verdiepen, enzovoort. Maar je gaat meestal niet voor je lol wiskunde of scheikunde doen thuis. De keus voor biologie werd echter meer nog ingegeven doordat ik de natuur wilde redden. De milieuverontreiniging zoals dat toen nog heette, baarde me zorgen, de zure regen. Er verdween zoveel natuur! In de buurt van Enschede, waar ik vandaan kom, plukte ik als kind zakken vol cantharellen. Sindsdien heb ik in Nederland geen cantharellen meer gezien.
Ik ben geen activist en bovendien vind ik het bewaren van natuur een achterhoedegevecht. Ik ben meer van de oplossingen. De alternatieve landbouw leek mij in dat opzicht interessant. Tot ik tegen het eind van de studie het schrijven over wetenschap ontdekte. Ik volgde een cursus en ging mijn eerste persberichten schrijven. Van de opdrachten die ik kreeg kon ik niet leven. Ik ben ook helemaal niet zakelijk. Carrière maken was in mijn tijd, en in mijn ogen, een vies woord. Het ging erom dat je dingen deed die je leuk vond, geld was niet belangrijk.
Ik scharrelde mijn kostje bij elkaar en lette erop dat wat ik deed zinvol was. Tien jaar werkte ik bij pizzeria Contini in de Peperstraat. Nog steeds heb ik heimwee naar het serveerstersvak. Ik rolde in een halve baan bij het Voorlichtingscentrum van de RUG. En later coördineerde ik *Adams Appel*, het regionale tv-programma van de universiteit.
In 2004 mocht ik *Broerstraat 5* gaan doen, ik had er als freelancer al voor geschreven. 88 Broerstraten heb ik als hoofdredacteur gemaakt, van allemaal heb ik genoten. Al die verhalen van mensen die iets bijzonders te vertellen hebben. Mijn grote verdriet bij mijn afscheid is dat de helft van de nummers nu digitaal is. Die worden met net zoveel liefde en aandacht gemaakt als de papieren edities, alleen kom ik zelden iemand tegen die ze gelezen heeft. Ook jongeren zeggen tegen mij: "Ik heb hem liever op papier, dan lees ik hem van kaft tot kaft".'